

og det er i Henhold hertil, Ministeren har forelagt det Lovforslag, som nu er til Behandling. De mellemliggende tre Aar har været anvendt til at indhøste Erfaringer og anstille Undersøgelser om, hvordan den nye Lov skulde formes. Der har været afholdt tre skandinaviske Konferencer, en i Stockholm, en i Kristiania og en tredje i København, og man har søgt saa vidt muligt at faa ensartede Regler for de nordiske Lande; man har faaet en Overenskomst mellem Danmark og Norge og mellem Sverige og Danmark og venter at faa en Overenskomst med Finland. Lovforslaget, som efter at have været behandlet paa disse Konferencer har været til Udtalelse i Luftfartskommissionen og i de Ministerier, som faar med Loven at gøre, er saaledes blevet saa nøje undersøgt, at det vilde være ørkesløst her at komme ind paa Enkeltheder, i Særdeleshed da Forslaget er saa omfattende, som det er. Jeg skal derfor nøjes med kort at anbefale det til velvillig Behandling; det er meddelt af Venstres Ordfører (Søren Svendsen), at Forslaget vil blive foreslaaet henvist til et Udvalg, og det er jo muligt, at der saa kan fremkomme Ændringer, men i det store og hele vil jeg anbefale det til velvillig Behandling.

Korsgaard: Der er ikke Tvivl om, at hvis Luftfarten fremtidig skal faa nogen virkelig Betydning, maa det blive i Forbindelsen mellem Landene indbyrdes, idet den Flyvning, som muligt kan finde Sted indenfor et enkelt Lands Omraade, sikkert ikke vil faa stor erhvervsmæssig Interesse. Følgen heraf maa være den, at Reglerne for Luftfarten maa være saa nogenlunde internationale, og de Regler, som her er udarbejdet, er da ogsaa udarbejdet ved Samarbejde mellem forskellige Nationer. Jeg vil derfor anse det for nogenlunde givet, at der ikke er synderlige Ændringer at indføre i det Lovforslag, her er fremsat, og jeg skal anbefale, at man i alt væsentlig slutter sig til det; den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Søren Svendsen) har jo antydnet, at det vil komme i Udvalg; saa vil man altid dér kunne overveje, om der uden Skade kan ændres noget paa et eller andet Omraade, som har særlig dansk Interesse.

Gamborg: Paa mit Partis Vegne kan ogsaa jeg anbefale Lovforslaget. Jeg er glad ved, at det skal i Udvalg, idet der er visse Bestemmelser — specielt tænker jeg paa Reglerne om Erstatningspligt —, som jeg synes kunde trænge til Ændring. I øvrigt anbefaler jeg Lovforslaget.

Boa: Den tekniske Side af dette Lovforslag skal jeg selvsagt ikke komme ind paa; men jeg vil omtale Ekspropriationsbestemmelserne i Kapitel 13, § 49. Med den Karakter, som Flyvepladserne efter min Formening har, og som vi har set Eksempel paa ved Statens Flyveplads paa Amager, vil der jo ikke blive Tale om, at man skal ekspropriere smaa Jordlodder for at etablere en Flyveplads; der vil i mangfoldige Tilfælde blive Tale om at ekspropriere en hel Ejendom og ogsaa i mange Tilfælde mange Ejendomme. Men jeg mener da, at den gældende Forordning af 5. Marts 1845 ikke strækker til længere, og jeg vil meget henstille til den højtærede Minister og det kommende Udvalg at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg tror ikke, at det, saa længe vi har Grundlovens § 80 i dens nuværende Skikkelse, er heldigt, at man eksproprierer Jord paa den Maade, hvorpaa der er eksproprieret Jord til Flyvepladsen ude paa Amager. Thi enten giver man fuld Erstatning efter Værdien i Handel og Vandel ved saadanne Ekspropriationer, eller ogsaa tilsidesætter man Grundlovens Bud. Alle de Synspunkter, der er anlagt af Kommissionen og ogsaa af den højtærede Minister med Hensyn til, hvad Ejeren af det største eksproprierede Areal paa Amager har givet for sin Grund, og hvad han har faaet igen for den, har intet som helst med Jordens Værdi i Handel og Vandel at skaffe. Jeg vil meget henstille til det kommende Udvalg, at man sørger for, at noget saadant ikke gentager sig.

I § 10 i Udkastet til Anordning om Luftfart staar der: „Det er forbudt alle uvedkommende at efterligne de officielle Afmærkninger af Luftveje og at forsyne Bygninger m. v. med opadvendende Belysning; der kan virke vildledende for Luftfarten“. Der kan jo vel komme Tilfælde, hvor større Fabriksanlæg med Ovenlys, hvoraf vi har mange i Københavns Omegn og ogsaa i de større Provinsbyer, muligvis kan komme til at forstyrre Trafikken. Men naar der staar i samme Paragraf, at Politiet kan paabyde, at saadanne Mærker og Belysningsmidler øjeblikkelig fjernes, eventuelt ved Politiets Foranstaltning, men paa vedkommende Ejers Bekostning, saa tror jeg, man gaar for vidt. Skal der foretages Afblending af saadanne Ovenlysanlæg, mener jeg, at det offentlige maa bidrage til saadan Afdæmpning. Man kan dog ikke forbyde Fabrikker at have Ovenlys om Dagen og at tænde deres kunstige Lys om Aftenen.

I § 21 i Anordningen paalægges